

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Social- og Indenrigsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. juni 2016
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Maiken Bøgelund Bek
Sagsnr.: 2016-0032/36-0022
Dok.: 1977638

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 314 (Alm. del), som Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. juni 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Søren Pind

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 314 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Indenrigsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om de danske myndigheder må sende sagsakter videre til de svenske myndigheder i en sag, hvor to børn er anbragt i Danmark, men forældrene er bosat i Sverige?”

Svar:

De generelle regler for en myndigheds videregivelse af personoplysninger er fastlagt i persondataloven, som bl.a. gælder for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, jf. lovens § 1, stk. 1, 1 pkt.

Persondataloven er baseret på et EF-direktiv fra 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (95/46/EF) – databeskyttelsesdirektivet.

Persondatalovens almindelige bestemmelser om behandling af personoplysninger finder også anvendelse på videregivelse af personoplysninger til andre EU-lande og EØS-lande.

I persondatalovens kapitel 4 er der fastsat regler om, i hvilket omfang behandling af personoplysninger må finde sted. Af særlig betydning er reglerne i persondatalovens § 5 og §§ 6-8, der indeholder regler om, hvornår der må ske behandling, herunder videregivelse, af personoplysninger.

Behandling af personoplysninger, der ikke er følsomme, er reguleret i persondatalovens § 6. I bestemmelsens § 6, stk. 1, fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger, herunder videregivelse, må finde sted.

Behandling af følsomme personoplysninger er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8, hvor der sondres mellem to typer af oplysninger – dels oplysninger, som efter databeskyttelsesdirektivet skal anses som oplysninger om følsomme forhold (lovens § 7), dels nogle yderligere oplysninger, som efter den danske persondatalov også skal anses for følsomme, idet disse oplysninger vedrører rent private forhold (lovens § 8).

Persondatalovens § 7, stk. 1, omfatter bl.a. oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold.

Persondatalovens § 8, stk. 1, omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Særligt for de sociale myndigheder gælder, at de former for følsomme oplysninger, som er opregnet i § 7, stk. 1, og i § 8, stk. 1, efter persondatalovens § 8, stk. 3, kun må videregives, *hvis* den berørte person enten har givet udtrykkeligt samtykke hertil, *hvis* videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, eller *hvis* videregivelse er et nødvendigt led i myndighedens sagsbehandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre sine tilsyns- eller kontrolopgaver

Efter disse regler vil danske myndigheder også kunne videregive oplysninger til svenske myndigheder, hvis de nævnte betingelser er opfyldt.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at reglerne om anbringelse af børn hører under Social- og Indenrigsministeriet.